

[Lilli Gyldenkilde]

den har jeg i sinde at overrække ikke alene hr. Ove Fich, men også statsministeren, for den kan man kun blive klogere af, og det kan jo altid være godt.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, fru Birgitte Husmarks indlæg var et meget godt eksempel på den aldeles urimelige skrækkampagne, man åbenbart forsøger sig med for at få lidt tilslutning til sin politik. Jeg hørte nemlig fru Birgitte Husmark sige, at det i fremtiden bl.a. bliver tilladt at tilsætte fødevarerne en ubegrænset mængde nitrit. I den forbindelse vil jeg godt spørge fru Birgitte Husmark, om fru Birgitte Husmark ikke hørte, hvad statsministeren sagde i formiddags.

Statsministeren slog nemlig fast, at hvis vi ikke får ændret direktivet, vil Danmark bruge miljøgarantien. Det vil sige, at fru Birgitte Husmark ved, når hun går på talerstolen her, at i Danmark kommer disse regler ikke til at gælde, for enten får vi ændret direktivet, eller også bruger vi miljøgarantien. Derfor er det helt urimeligt over for de sagesløse vælgere at forsøge sig med denne skrækkampagne om, at der nu kan tilsættes hvad som helst i Danmark. Det kan der faktisk ikke.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Fru Birgitte Husmark opregner en række problemer med en del stoffer. Jeg vil gerne sige, at jeg deler den vurdering, at der er en række problemer, hvis det direktiv, der ligger foran os, bliver vedtaget, som det ser ud nu. Jeg deler derimod ikke den opfattelse, der tidligere på dagen kom til udtryk hos Venstres ordfører: at folk nærmest var lidt hysteriske. Jeg synes, det er et reelt problem og noget, man må forholde sig til, sådan som det også blev udtrykt.

Men det er, som om jeg savner en vis kampgejst hos SF's repræsentant. Og jeg vil gerne understrege, at processen jo ikke er afsluttet: Vi er nået gennem førstebehandlingen i Parlamentet og førstebehandlingen i Ministerrådet, og der kommer en andenbehandling i Parla-

mentet og en andenbehandling i Ministerrådet. Hvor er ligesom troen på, at vi kan lave dette her om?

Der er rent faktisk nogle sager, der endnu ikke er færdigbehandlede. Der foreligger f.eks. ændringsforslag fra Europa-Parlamentet. Nu har vi talt meget om, at sagen måske er blevet forsømt lidt, men rent faktisk foreligger der ændringsforslag. Lad mig bare nævne ét af dem: Kun tilsætningsstoffer, der opfylder de krav, Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har fastsat, må anvendes i levnedsmidler. Hvis det krav bliver gentaget under andenbehandlingen og fastholdt, forsvinder vore problemer jo i vid udstrækning. Desuden foreligger der to rådsprotokoller, én om, at Den Videnskabelige Komité skal undersøge allergieffekten af sulfitter, en anden om, at man igen skal se på nitrit/nitrat-problemet. Og der er givet tilsagn om, at det skal tages op igen i rådsregi. Så jeg mener, at der er noget at slås for endnu, og jeg efterlyser egentlig kampgejsten: at man er klar til at slås til den bitre ende så at sige. Og skulle det til sidst vise sig, at det så ikke er lykkedes, vil jeg gerne tilslutte mig hr. Peter Duetofts ord om, at vi så har miljøgarantien og dermed kan sikre, at danske forbrugere ikke kommer til at stå svagere, end de gør i dag.

Så vil jeg gerne komme med et par enkelte bemærkninger til dagsordenen: Jeg er enig i betragtningerne om brugen af miljøgarantien; det ligger også i det, jeg netop har sagt. Men jeg er helt uenig i, at vi her i Folketinget skulle behandle samtlige kommissionsforslag enten i salen eller i udvalget. Må jeg i al fredsommelighed gøre opmærksom på, at der kommer 800 forslag om året. 800! Vi ville i hvert fald blive nødt til at udskyde grundlovsdagen; det ville være konsekvensen, da vi jo normalt regner med at skulle slutte før grundlovsdagen. Og den ville blive udskudt i mange måneder, for det drejer sig jo simpelt hen om en tredobling af vores arbejdsindsats her i Folketinget. Det er rent faktisk en umulighed, og derfor synes jeg, det er centralt at fastholde, at vi kun skal behandle de vigtige sager, dem, der berører beskyttelsesniveauet.

Til sidst lidt om SF's indsats i øvrigt – der er et par ting, der fortsat undrer mig:

For det første, at man først kommer med denne rapport den 14. december, altså meget sent i forhold til deadline i Ministerrådet. Hvorfor kom man dog ikke med den lidt før?